

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินชีวิตหมายถึงการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นจะสังเกตเห็นได้หรือสังเกตเห็นไม่ได้ การกระทำที่สังเกตเห็นได้เรียกว่าพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) เช่น การพูด การเดิน การนั่ง การกระพริบตา เป็นต้น พฤติกรรมที่สังเกตเห็นไม่ได้เรียกว่าพฤติกรรมภายใน (Covert behavior) เช่น ความรู้สึกนึกคิด การมองโลก การเข้าใจ การตัดสินใจ ทศนคติต่าง ๆ พฤติกรรมภายในกับพฤติกรรมภายนอกสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ชัยพร วิชาวุธ¹ กล่าวว่า พฤติกรรมภายนอกทั้งปวงนั้นมีพฤติกรรมภายในเป็นตัวกำหนด กล่าวคือ พฤติกรรมภายนอกเป็นไปตามแนวทางของกระบวนการคิดและการตัดสินใจ

การดำเนินชีวิตของมนุษย์มิใช่สิ่งคงที่แน่นอน สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสิ่งเร้าที่เข้ามามีอิทธิพล สิ่งเร้าอันหนึ่งซึ่งน่าจะมีผลทำให้พฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกของคนเราเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้แก่การคิดยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดเฮโรอีน

การคิดเฮโรอีน หมายถึงการที่บุคคลต้องเสพเฮโรอีนเป็นประจำ เป็นความต้องการทางร่างกายและจิตใจ ไม่สามารถหยุดเสพได้ทั้งต้องเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ

ประยูร นรการณกุล² ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงและอาการต่าง ๆ ในคนไข้ที่คิดเฮโรอีนและสรุปได้ว่า การคิดเฮโรอีนมีผลทำให้พฤติกรรมภายในเปลี่ยนแปลงไปคือ ความคิด

¹ชัยพร วิชาวุธ, "จิตวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์" บทความประกอบวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น, แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516, หน้า 1.

²ประยูร นรการณกุล, "ความร้ายแรงของเฮโรอีน" ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ, โรงพยาบาลชัยบุรีรักษ์ ปทุมธานี 2509, หน้า 181-187.

ความจำต้องซ้ำ สมองทิม มินงง ความตั้งใจและสมาธิไม่ดี เนื่องจากสมองถูกกด อารมณ์ หงุดหงิดเปลี่ยนแปลงง่าย มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ ซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมภายนอกผิดปกติ ไปด้วย เช่น เกียจคร้าน ไม่อยากทำงาน เนื่องจากสุขภาพทรุดโทรม แตร่างกายและจิตใจ มีความต้องการเฮโรอีนจึงต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อหาเงินมาซื้อเฮโรอีนเสพ ปัญหาเรื่องการหาเงินมาเพื่อซื้อเฮโรอีนเสพจึงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับชีวิตประจำวันเหนือสิ่งอื่นใด จึงทำให้จิตใจของผู้เสพเสื่อมทางศีลธรรมลง สามารถประกอบอาชญากรรมได้ในที่สุด

ปัญหายาเสพติดให้โทษมีอีกอันให้เกิดความเสื่อมโทรมแก่ผู้เสพเท่านั้น ยังก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ของประเทศตามมาอีกด้วย จากการวิจัยทางสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย พบว่า การติดยาเสพติดให้โทษเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ³ เพราะการติดยาเสพติดทำให้เกิดการสิ้นเปลืองเงินโดยไร้เหตุ ถ้าผู้ที่ติดยาเสพติดคนหนึ่งใช้เงินในการเสพวันละ 10 บาท ประเทศไทยมีคนเสพยาเสพติดประมาณสามแสนคน ชาติจะต้องสูญเสียเงินวันละประมาณ 3 ล้านบาท ซึ่งในระยะปีหนึ่ง ๆ คิดเป็นเงินจำนวนมากพอที่จะใช้ในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้มาก

ในทัศนะของฝ่ายปราบปราม ปัญหาเสพติดเป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม มีฉ้อราษฎร์และอุบติเหตุต่าง ๆ⁴

จากการสำรวจพบว่า ผู้ติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และที่สำคัญคือ จำนวนเยาวชนหรือวัยรุ่นได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นที่น่าวิตกอย่างยิ่ง เพราะอนาคตและความมั่นคงของประเทศย่อมขึ้นกับบุคคลในวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง⁵

³อรุณ เขาวนาศย์ และ ละออ พงษ์พานิช, "เยาวชนกับยาเสพติดในประเทศไทย," วารสารชมรมนักจิตวิทยาคลินิก, 3(2514) หน้า 16.

⁴วิชาน วรินทร์าคม, "ยาเสพติดให้โทษในทัศนะของฝ่ายปราบปราม," นิตยสารตำรวจ, 2509, หน้า 18-20.

⁵อรุณ เขาวนาศย์ และ ละออ พงษ์พานิช, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

ปัญหาวัยรุ่นกับการศึกษาเสพติคเฮโรอีนเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งสำหรับประเทศไทย จากรายงานการศึกษาคนไข้ที่ติคเฮโรอีนที่รับไว้รักษาในแผนกจิตประสาท โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่า ปัจจุบันมีผู้ติคเฮโรอีนถึง 300,000 คน⁶

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะวัยรุ่นชายสาเหตุสองประการคือ ประการแรกวัยรุ่นเป็นวัยที่การศึกษาเสพติคจะระบาคได้ง่าย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง และชอบรวมกลุ่ม เมื่อมีวัยรุ่นคนใดคนหนึ่งติคเฮโรอีนก็จะเผยแพร่ให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มทดลองเสพ และจะระบาคออกไปได้อย่างรวดเร็ว อีกประการหนึ่ง การติคเฮโรอีนเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างการศึกษาเล่าเรียน เมื่อเขาสำเร็จการศึกษาแล้ว ย่อมเป็นกำลังอันสำคัญของประเทศชาติในอนาคตอันใกล้ ถ้าวัยรุ่นจำนวนหนึ่งซึ่งกำลังทวีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกทีต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเฮโรอีน ย่อมทำให้เขาขาดโอกาสอันดีที่จะได้รับการศึกษาเล่าเรียนเยี่ยงบุคคลธรรมดาได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวัยรุ่นเพื่อจะไ้ทราบถึงสาเหตุและเป็นแนวทางให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของพิจารณาดำเนินการป้องกันและแก้ไขต่อไป

ด้วยเหตุดังกล่าว การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติคเฮโรอีนในค่านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว
2. ที่อยู่อาศัย
3. การคบเพื่อน
4. การใช้เวลาว่าง
5. การศึกษาเล่าเรียน
6. การกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ
7. สาเหตุ ลักษณะการใช้ปริมาณเงินที่ใช้และวิธีเสพ
8. สุขภาพอนามัย

⁶อรุณ เขาวนาศรัย, รายงานการวิจัยคนไข้ที่ติคเฮโรอีน แผนกจิตประสาท
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า 2515, หน้า 1-8. อิศำเนา.

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของผู้ติดยาเสพติดในต่างประเทศมีผู้สนใจศึกษากันมาก ส่วนในประเทศไทยยังมีผู้สนใจน้อย การวิจัยต่อไปนี้เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของผู้ติดยาเสพติดในด้านต่าง ๆ คือ

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.1 ความรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นกับบิดามารดาและพี่น้องทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ติดยาเสพติดกับครอบครัว มีผู้ทำการศึกษามากมาย เช่น เฮเกอร์⁷ (Hager) ได้ทำการศึกษาวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดในชนชั้นกลางของอเมริกา โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับครอบครัว แผนการเรียน คะแนนการเรียน การคบเพื่อน ความบกพร่องในการคบหาสมาคมกับคนอื่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 8 ถึง 12 จากโรงเรียน 3 แห่ง จำนวน 4,230 คน ยาเสพติดที่ศึกษาคือกัญชา ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน (Hallucinogens) และ แอมเฟตามีน (amphetamine) ผลจากการศึกษาพบว่า ความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่มีผลต่อการใช้ยาเสพติด กล่าวคือ เด็กที่ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัวมีโอกาสที่จะใช้ยาเสพติดได้มากกว่าเด็กที่ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัว นอกจากนี้ยังพบว่า การติดยาเสพติดทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวค่อยลงอย่างมีนัยสำคัญด้วย กล่าวคือ การติดยาเสพติดทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ติดยาเสพติดกับพ่อแม่พี่น้องเห็นห่างออกไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากเฮเกอร์ แล้ว พอลสัน⁸ (Paulson) ได้ทำการศึกษานักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดและนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติด ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ

⁷David Lz Hager, "Adolescent Drug Use in Middle America: Social Psychological Correlates," Dissertation Abstracts, 31(7); 6158, January, 1971.

⁸Patricia Callahan Paulson, "Psychosocial Factors in Drug Use Among Community College Students," Dissertation Abstracts, 31(9): 5455-5456B, March, 1971.

ทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดและเหตุผลในการใช้ยาเสพติด ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลว การเห็นคุณค่าของตนเอง ความสัมพันธ์ ในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 164 คน ซึ่งเรียนวิชาเอกพลศึกษาใน วิทยาลัยแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก ยาเสพติดที่ศึกษาคือ กัญชา เฮโรอีน แอล เอ็ส ดี (L S D) แอมเฟตามีนและยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างนักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดกับนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติดในด้านบรรยากาศในครอบครัว กล่าวคือ ผู้ที่ติดยาเสพติด ความสัมพันธ์ในครอบครัวจะเห็นทางขาดความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่นน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ติดยาเสพติด

ผลจากการศึกษาของเฮเกอร์และพอลสันดังกล่าวแล้ว ได้ผลสอดคล้องกันและสนับสนุนผลการวิจัยของบรีสโก⁹ (Briscoe) ที่ได้ศึกษาการใช้ยาเสพติดของนักเรียน โดย ศึกษาผลจากแบบทดสอบซึ่งจะวัดความแตกต่างในด้านการรับรู้ของนักเรียนที่ติดยาเสพติด กับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด สำนวจความรู้ลึกของนักเรียนที่มีต่อตนเอง ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างเด็กกับผู้ปกครองและวิเคราะห์เรื่องนิสัยในการอ่านของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยเป็นนักเรียนจากโรงเรียนในตำบลควิส 2,000 คน ยาเสพติดที่ศึกษาได้แก่ กัญชา แอล เอ็ส ดี เป็ปพิลลส์ (pep pills) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ติดยาเสพติดกับ นักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ที่ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครอบครัว นอกจากนั้นบรีสโกยังพบว่า การ ติดยาเสพติดทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเห็นทางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย จากผลงาน การวิจัยดังกล่าว ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ติดยาเสพติดชนิดต่าง ๆ กับครอบครัว พบว่า การติดยาเสพติดทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเห็นทางออกไป ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าการคิด

⁹Raymond Gene Briscoe, "Educational Implication of Differences of Perception by Drug - Using and Non - Drug - Using Student in Davis School District," Dissertation Abstracts, 31: 3767, February, 1971.

เฮโรอีนซึ่งเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งก็น่าจะมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ติดเฮโรอีนกับครอบครัวเห็นห่างไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในข้อนี้ว่า "ความสัมพันธ์ทางครอบครัวในด้านความรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นกับบิดามารดาและพี่น้องจะลดลงหลังติดเฮโรอีน"

1.2 ระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน จากการศึกษาของเฮเกอร์¹⁰ ดังได้กล่าวแล้วยังพบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดทำให้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ได้รับการอบรมจากครอบครัวค่อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ภายหลังติดยาเสพติดแล้วจะละเลยไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่เคยปฏิบัติมา จากการค้นพบของเฮเกอร์ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นสาเหตุในการตั้งสมมติฐานในเรื่องนี้ว่า "มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้านหลังติดเฮโรอีน"

2. ทือยูอาศัย ฮอคแมน และ บริลล์¹¹ (Hochman and Brill) ได้ศึกษาถึงประวัติชีวิตและการปรับตัวของนิสิตที่ติดกัญชาและนิสิตที่ไม่ติดกัญชา สุ่มตัวอย่างประชากร 10 เปอร์เซนต์จากนิสิตมหาวิทยาลัยใหญ่แห่งหนึ่งในแคลิฟอร์เนีย โดยส่งแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลส่วนตัว พ่อแม่ เพื่อนฝูง การศึกษาและการปรับตัว สภาพที่ทือยูอาศัย ประวัติการใช้จ่ายยาเสพติด ผลของการใช้จ่ายยาเสพติด การใช้จ่ายเงินและอื่น ๆ โดยเปรียบเทียบนิสิต 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่ติดกัญชา หมายถึงกลุ่มที่สูบกัญชาน้อยกว่า 10 ครั้งในรอบปีที่ผ่านมา กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่สูบกัญชาเป็นครั้งคราว หมายถึงกลุ่มที่สูบตั้งแต่ 10 ครั้งในรอบปีที่แล้วถึงมากที่สุด สูบ 2 ครั้งต่อสัปดาห์มาเป็นระยะเวลา 3 ปี และกลุ่มที่ 3 เป็นพวกที่สูบกัญชาเรื้อรัง หมายถึงกลุ่มที่ปัจจุบันสูบ 3 ครั้งต่อสัปดาห์เป็นระยะติดต่อกันมา 3 ปีหรือมากกว่านั้น หรือสูบทุกวันมาเป็นระยะเวลา 2 ปี ปรากฏผลว่าเกี่ยวกับเรื่องสภาพที่ทือยูอาศัย พบว่า หนึ่งในสามของนิสิตที่ไม่ใช่ยาเสพติด 20 เปอร์เซนต์ของพวกใช้จ่าย

¹⁰Hager, loc. cit.

¹¹Joel Simon Hochman and Norman Q. Brill, "Chronic Marijuana Use and Psychosocial Adaptation," The American Journal of Psychiatry, 130: 132-139, February, 1973.

เสพติกเป็นครั้งคราว และ 10 เปอร์เซ็นต์ของพวกที่ไชยาเสพติกเรื่อริงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ พบ 6 เปอร์เซ็นต์ของพวกไม่ไชยาเสพติก 6 เปอร์เซ็นต์ของพวกไชยาเป็นครั้งคราว และ 1 เปอร์เซ็นต์ของพวกไชยาเสพติกเรื่อริงอาศัยอยู่กับพี่น้อง และพบว่า 8 เปอร์เซ็นต์ของพวกไชยาเสพติกเรื่อริงอยู่กับเพื่อนตั้งแต่สองคนขึ้นไปทั้งสองเพศ ซึ่งไม่ปรากฏว่าพวกที่ไม่ไชยาเสพติกและพวกไชยาเสพติกเป็นครั้งคราวอาศัยอยู่กับเพื่อนเลย นอกจากนั้นยังพบว่าพวกที่ไชยาเสพติกเรื่อริง 29 เปอร์เซ็นต์ไชยาเสพติกเป็นครั้งคราว 16 เปอร์เซ็นต์ และพวกไม่ไชยา 8 เปอร์เซ็นต์มีการย้ายที่อยู่ถึง 5 ครั้งในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา

จากข้อค้นพบของฮอคแมนและบริลล์ดังกล่าวจะเห็นว่า ผู้ที่ติดกัญชามีแนวโน้มที่จะย้ายที่อยู่อาศัยมากกว่าผู้ที่ไม่ติดกัญชา เนื่องจากการติดเฮโรอีนเป็นการติดยาเสพติกชนิดหนึ่ง เช่นเดียวกับการติดกัญชา ผู้วิจัยจึงคิดว่า การติดเฮโรอีนจึงน่าจะมีการย้ายที่อยู่อาศัยเช่นเดียวกับการติดกัญชา ดังนั้นจึงตั้งสมมติฐานในข้อนี้ว่า "มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยหลังติดเฮโรอีน"

3. การคบเพื่อน จากการศึกษาของเฮเกอร์¹² นอกจากจะพบว่ามีความเปลี่ยนแปลงทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้านภายหลังที่ติดยาเสพติกแล้ว เฮเกอร์ยังพบว่า วัยรุ่นที่ติดยาเสพติกมีการคบหาสมาคมกับคนอื่นน้อยลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการติดยาเสพติกทำให้มีการคบเพื่อนน้อยลง จากการค้นพบของเฮเกอร์นี้ ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นสาเหตุในการตั้งสมมติฐานในข้อนี้ว่า "มีการเปลี่ยนแปลงการคบเพื่อน โดยมีเพื่อนน้อยลงหลังติดเฮโรอีน"

4. การใช้เวลาว่าง จากการศึกษาของฮอคแมน และบริลล์¹³ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการใช้เวลาว่างของผู้ที่สูบกัญชากับผู้ที่ไม่สูบกัญชา กล่าวคือ ผู้ที่ไม่สูบกัญชาใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปกับครอบครัว เล่นกีฬา ดูโทรทัศน์ ส่วนผู้ที่สูบกัญชากลุ่มส่วนใหญ่จะใช้เวลาสูบกัญชา ซึ่งจะเห็นว่าการติดกัญชาทำให้การใช้เวลาว่างเปลี่ยนแปลงไป การติดเฮโรอีนมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการสูบกัญชา คือผู้ที่ติดส่วนใหญ่จะเสพ

¹²Hager, loc. cit.

¹³Hochman and Brill, op. cit., p. 136

เฮโรอีนโดยการสูบและเมื่อสูบแล้วจะมีอาการมีเมามา ผู้วิจัยคิดว่าการศึกษาเฮโรอีนจึงน่าจะ
ทำให้ผู้ที่ติดยามีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการใช้เวลาว่างด้วย จึงตั้งสมมติฐานในข้อนี้ว่า
"มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่างหลังติดยาเฮโรอีน"

5. การศึกษาเล่าเรียน จากการศึกษาของบรีสโก¹⁴ ซึ่งได้ศึกษาความแตกต่าง
ในด้านการเรียนรู้นักเรียนที่ติดยาเสพติดกับนักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด พบว่า มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการเรียนรู้ กล่าวคือ นักเรียนที่ติดยาเสพติดมีความ
สามารถในการรับความรู้ ความเข้าใจและความจำดีกว่านักเรียนที่ไม่ติดยาเสพติด ซึ่ง
ข้อค้นพบอันนี้สอดคล้องกับที่เฮเกอร์¹⁵ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่ติดยาเสพติดพบว่า นักเรียน
ที่ติดยาเสพติดทำให้แผนการเรียน คะแนนการเรียนต้อยลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้
ข้อค้นพบของบรีสโกและเฮเกอร์ก็กล่าวแล้ว บราวน์¹⁶ (Brown) ยังได้ศึกษาโดยมีจุด
มุ่งหมายที่จะค้นหาลักษณะความสามารถเกี่ยวกับการรับความรู้ความเข้าใจและความจำของ
นิสิตที่ติดยาเสพติดกับนิสิตที่ไม่ได้ติดยาเสพติด ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็น
นิสิตมหาวิทยาลัย จำนวน 85 คน แบ่งโดยวิธีสุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ
12 คน กลุ่มที่ 1 เป็นนิสิตที่ติดยาเสพติดเพศหญิง กลุ่มที่ 2 เป็นนิสิตที่ติดยาเสพติดเพศ
ชาย กลุ่มที่ 3 เป็นนิสิตที่ไม่ติดยาเสพติดเพศหญิง กลุ่มที่ 4 เป็นนิสิตที่ไม่ติดยาเสพติด
เพศชาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยให้เติมเนื้อความให้สมบูรณ์
(Paragraph Completion Test) ของฮันท์ (Hunt) แบบทดสอบชนิดรายงานตนเอง
(Reportory Grid Test) และแบบวัดวิถีดำเนินชีวิต (Ways To Live Scale)
ปรากฏผลว่านิสิตมหาวิทยาลัยที่ติดยาเสพติดและที่ไม่ได้ติดยาเสพติดมีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญในด้านลักษณะการรับความรู้ ความเข้าใจและความจำ กล่าวคือ นิสิตที่ติดยา

¹⁴ Briscoe, loc. cit.

¹⁵ Hager, loc. cit.

¹⁶ Louise Barbara Brown, "A Cognitive Functioning Approach to The Differentiation of College Drug - Users and Non - Drug - Users," Dissertation Abstracts, 33: 1015, September, 1972.

เสพติดมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจและความจำต่อยกกว่านิสิตที่ไม่ติดยาเสพติด

นอกจากนั้นจากการศึกษาของฮอคแมนและบริลล์¹⁷ ยังพบว่า การใช้กัญชาซึ่งเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง เป็นอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญต่อผลของการศึกษาเล่าเรียนของนิสิต กล่าวคือ ผู้ที่สูบกัญชาเรื้อรังส่วนใหญ่เคยพักการเรียนมาแล้ว 1 หรือ 2 ครั้ง

จากการศึกษาของบริลล์ โท เฮเกอร์ บราวน์ ฮอคแมน และบริลล์ ดังที่กล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวความคิดว่าผลการเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปในทางค้อยลงหลังติดยาเฮโรอีน ซึ่งเฮโรอีนก็คือยาเสพติดชนิดหนึ่ง ดังนั้นจึงนำมาเป็นแนวความคิดในการตั้งสมมติฐานข้อนี้ว่า "ผลการเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปในทางค้อยลงหลังติดยาเฮโรอีน"

6. การกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ จากการศึกษาวัยรุ่นไม่ปรากฏ ผู้ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง แต่มีผู้ศึกษาถึงเรื่องการต่อต้านมทบาททางสังคมและการชอบกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเรอาอารมณ์แปลกใหม่ (Sensational seeking behavior) ไคแก่ วิลลิ่งเจอร์¹⁸ (Willinger) ซึ่งได้ศึกษาวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับพวกที่ชอบต่อต้านไม่ยอมรับมทบาทและคุณค่าทางสังคม (antinomian) โดยอาศัยสมมติฐานของ นาคัน แอดเลอร์ (Nathan Adler) ซึ่งเชื่อว่าพวกที่ติดยาเสพติดมีลักษณะเป็นพวกต่อต้านและไม่ยอมรับมทบาทและคุณค่าทางสังคม ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับวัยรุ่นที่ไม่ติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างเป็นคนชั้นกลางระดับสูง ซึ่งเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยม กลุ่มตัวอย่างประชากรที่รวบรวมมาได้ส่วนใหญ่สูบกัญชา ยาที่ทำให้เกิดประสาทหลอน บางคนใช้แอมเฟตามีน และบาร์บิทูเรท รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในด้านที่เกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น เมื่อเปรียบเทียบวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดกับกลุ่มควบคุม ปรากฏว่าได้ผลสนับสนุนสมมติฐานของแอดเลอร์ คือ วัยรุ่นที่ติดยาเสพติดต่อต้านมทบาทที่กำหนดโดยสังคมมากกว่า และ

¹⁷Hochman and Brill, op. cit., p. 137.

¹⁸Kenneth Leslie Willinger, "Adolescent-Drug Use and Antinomianism," Dissertation Abstracts, 31(7) : 4350-4351B, January, 1971.

มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเร้าอารมณ์มากกว่า ชอบสิ่งตื่นเต้นโลดโผน นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้ใช้ยาเสพติดยิ่งนานเท่าใดยิ่งแสดงความแตกต่างในเรื่องต่อต้านบทบาททางสังคม และชอบกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเร้าอารมณ์มากกว่าพวกที่พึ่งติดยาเสพติด

นอกจากนี้ เฮิร์ล¹⁹ (Herl) ยังได้ทำการศึกษาลักษณะในด้านความต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่ของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดได้ผลตรงกับที่วิลสันเจอร์²⁰ ศึกษาไว้ ในการศึกษารั้งนี้ เขาได้ศึกษาลักษณะสังคมที่เด็กวัยรุ่นอยู่และลักษณะทางด้านจิตใจของวัยรุ่น และเยาวชนที่ใช้ยาเสพติด วัยรุ่นปกติและวัยรุ่นที่มารับการรักษาทันที โดยมีการวัดผลแบบรายงานตนเอง และสร้างแบบทดสอบวัดสภาพสิ่งแวดล้อมและบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นที่พึ่งติดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 75 คน ผลปรากฏว่า ในด้านความต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่ คะแนนของวัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติดสูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า พวกที่ใช้ยาเสพติดต้องการสิ่งเร้าอารมณ์แปลกใหม่มากกว่าพวกที่ไม่ติดยาเสพติดและผู้ป่วยทางจิต

จากข้อค้นพบของวิลสันเจอร์และเฮิร์ลดังกล่าวแล้วจะเห็นว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดชอบทำตนชั้กับแบบแผนของสังคมและชอบกระทำพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเร้าอารมณ์และตื่นเต้นมากกว่าผู้ที่ไม่ติดยาเสพติด การกระทำผิดกฎหมายนั้นนับได้ว่าเป็นการกระทำที่ชั้กับแบบแผนของสังคมและต้องอาศัยความกล้าเสี่ยงต่อการถูกจับกุม จากการวิจัยที่กล่าวมาแล้วพวกที่ติดยาเสพติดนั้นชอบกระทำในสิ่งที่ชั้กับแบบแผนของสังคมและชอบสิ่งเร้าอารมณ์ที่แปลกใหม่ คือชอบตื่นเต้น โลดโผนมากกว่าพวกที่ไม่ติดยาเสพติด ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าผู้ที่ติดยาเสพติดน่าจะมีแนวโน้มที่กล้ากระทำผิดกฎหมายมากกว่าพวกที่ไม่ติดยาเสพติด อีกประการหนึ่งคั้งที่ ประยูร นรการณุง²¹ ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงและอาการของคนไข้ที่ติดเฮโรอีนและสรุปได้ว่า

¹⁹David Herl, "A Study of Selected Cognitive Orientations Among a Drug Abuse, Non - Abuse and Normal Adolescent Population," Dissertation Abstracts, 32(1) : 561B, September, 1971.

²⁰Willinger, loc. cit.

²¹ประยูร นรการณุง, เรื่องเดิม, หน้า 185-186.

การติดเฮโรอีนทำให้ฐานะเศรษฐกิจคลอนแคลนหนักขึ้นทุกที ปัญหาการเงินมาซื้อเฮโรอีนเพื่อเสพเป็นปัญหาใหญ่ในชีวิตประจำวัน และปัญหาการให้ได้เงินมาเพื่อความมุ่งหมายดังกล่าวนี้จึงเป็นเหตุทำให้จิตใจของผู้เสพยากลายเป็นคนเลื่อมทางศีลธรรมลง และมีจิตใจเป็นอาชญากรในที่สุด

นอกจากนั้นจากการสำรวจของ รอท²² (Roth) ที่ได้ทำการสำรวจการติดยาเสพติดกับอาชญากรรมในรัฐนิวยอร์ก พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายยาเสพติดกับอาชญากรรมประเภทหวังเงิน เช่น ปล้นทรัพย์ ย่องเบา วิ่งราวทรัพย์ ส่วนอาชญากรรมที่ไม่หวังเงินและรุนแรงมักไม่พบในพวกยาเสพติด ทั้งนี้เพราะพวกติดยาเสพติดหวังจะได้เงินเพื่อไปซื้อยาเสพติดเพื่อเสพ จากข้อค้นพบดังกล่าวผู้วิจัยคิดว่าน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ จึงตั้งสมมติฐานว่า "มีการเปลี่ยนแปลงในด้านกรกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพเฮโรอีน"

7. สาเหตุของการติดเฮโรอีน มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่าง อรุณ เชาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช²³ ได้ทำการศึกษายาวชนกับยาเสพติดในประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างคนไข้ที่ติดยาเสพติดที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 20 ปี จำนวน 33 คนจากคนไข้ทั้งหมด 250 คน เป็นชายทั้งหมด มีอาชีพต่าง ๆ ดังนี้ เป็นนักเรียน 18 คน รับจ้าง 12 คน ไร้งาน 3 คน วิธีรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ตรวจสอบสุขภาพจิต บางรายจากการทดสอบทางจิตวิทยาโดยใช้เครื่องมือ 2 ชนิด คือ แบบทดสอบ ที.เอ.ที. (T A T) และเติมประโยคให้สมบูรณ์ผล พบว่า สาเหตุของเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้โทษมีดังนี้ ถูกชักจูงจากเพื่อนฝูง 40 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่าคนไข้เคยติดยาเสพติดประเภทอื่นมาก่อน เช่น กัญชา ยากระตุ้นประสาท ยานอนหลับ ยาระงับปวด หรือพวกที่ชอบเสพยาสุรา ก็มักถูกชักจูงให้ไปติดยาเสพติดให้โทษได้ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ พบ 10 เปอร์เซ็นต์ใช้ยาเสพติดเพื่อ

²²Lawrence Roth, "How Dangerous is it," Reader's Digest, 7 : 28, October, 1972

²³อรุณ เชาวนาศรัย และ ละออ พงษ์พานิช, เรื่องเติม, หน้า 16-20.

ประโยชน์ทางกามารมณ์ เมื่อใช้ยาพวกนี้แล้วจะเพิ่มสมรรถภาพทางเพศได้สูงขึ้นในระยะแรก แต่เมื่อใช้ซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เข้าก็จะทำให้ติดยา และพบ 10 เปอร์เซ็นต์เพราะแพทย์พยายามาสทำให้ติด

มงคล มณฑา²⁴ ได้ทำการศึกษาดังวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษอายุต่ำกว่า 20 ปี ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลรัฐวาร์กซ์ ระหว่างปี พ.ศ. 2514 ถึง 2515 จำนวน 303 คน จากการรวบรวมทางสถิติพบว่า แนวโน้มของการระบาดของยาเสพติดให้โทษชนิดเฮโรอีนประเภทผงขาวมีมากขึ้น จากการวิเคราะห์ปัญหาวัยรุ่นกับการติดยาเสพติดให้โทษพบสาเหตุจากการกลุ้มใจ 6.27 เปอร์เซ็นต์ ชอบสนุก 5.25 เปอร์เซ็นต์ มั่วสุมดื่มสุรา ทำให้ไปลองใช้ยาเสพติด 11.15 เปอร์เซ็นต์ เพื่อนชวน 42.90 เปอร์เซ็นต์ อยากรทดลอง 31.69 เปอร์เซ็นต์ เทียวผู้หญิง 1.32 เปอร์เซ็นต์ และสาเหตุไขว่คว้าทิศทางกาย 0.66 เปอร์เซ็นต์

นอกจากนั้น แมค²⁵ (Mack) ได้ศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะของนิสิตที่ติดยาเสพติด และศึกษาสาเหตุของการติดยาเสพติดพร้อมกับทัศนคติในการใช้ เลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 8 คนของนิสิตปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ มีผู้ตอบมา 278 คน ผลปรากฏว่าสาเหตุในการใช้ยาเสพติดคือเพื่อความพอใจ รู้สึกว่าดี เพื่อร่วมสนุกกับเพื่อน

ส่วนเรื่องลักษณะการใช้ ปริมาณเงินที่ใช้และวิธีเสพยาเฮโรอีนไม่พบผู้ศึกษาในเรื่องนี้ แต่จากคำจำกัดความของคำว่า "ยาเสพติด" หมายถึงยาหรือสารเคมีซึ่งเมื่อบุคคลเสพยาหรือรับ

²⁴มงคล มณฑา, ปัญหายูวกรุ่นกับการติดยาเสพติดให้โทษในประเทศไทย แผนกจิตวิทยา, โรงพยาบาลรัฐวาร์กซ์ ฟูมซานี่ 2515, 18 หน้า. อัดสำเนา

²⁵Gordon Arthur Mack, "Student Attitudes, Usage, Demographic and Personal Characteristics of The Freshman Drug Users at The University of Northern Colorado," Dissertation Abstracts 32(10): 5571A. August, 1971.

เข้าสู่ร่างกายติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วจะติด ก่อให้เกิดเป็นพิษเรื้อรัง ผู้เสพมีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเสพยา นั้น ๆ และเสาะแสวงหาขบวนการนี้มาเสพให้ได้ ทั้งต้องเพิ่มปริมาณของยาที่เคยใช้ให้มากขึ้นเรื่อย ๆ มีความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ²⁶

จากคำจำกัดความดังกล่าวแล้วจะเห็นว่า การติดยาเสพติดทำให้ผู้เสพมีความต้องการยาเสพติดทั้งทางร่างกายและจิตใจและต้องเพิ่มปริมาณยาที่เคยใช้ให้มากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ที่ติดยาเสพติดจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณเงินที่ใช้ซื้อยาเสพติดเพิ่มขึ้นไปด้วย ซึ่งน่าจะมีผลทำให้การใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้น หลังติดเฮโรอีน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานว่า "มีการใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นหลังติดเฮโรอีน"

8. สุขภาพอนามัย จากการศึกษาความเปลี่ยนแปลงและอาการต่าง ๆ ในคนใช้ที่ติดเฮโรอีน ซึ่งเข้าไปรับการรักษายังศูนย์การรักษาที่รังสิตของประยูร นรการณดุง²⁷ ได้พบความผิดปกติเกิดขึ้น 2 ประการในผู้ติดเฮโรอีนทุกรายคือ ร่างกายและจิตใจ ซึ่งสรุปได้ว่าทางร่างกายนั้นเฮโรอีนแสดงฤทธิ์เกือบทุกส่วนหรือทุกระบบของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นระบบไหลเวียนของโลหิต ระบบหายใจ ระบบขับถ่ายปัสสาวะ ระบบสืบพันธุ์ ระบบทางเดินอาหาร โดยเฉพาะระบบประสาทได้แก่สมอง ไขสันหลัง และประสาทอัตโนมัติซึ่งเฮโรอีนแสดงฤทธิ์มากที่สุด จนทำให้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง สำหรับทางด้านจิตใจเฮโรอีนแสดงฤทธิ์เร็วและรุนแรงทำให้ผู้เสพมีเมื่อยล้า หงุดหงิดง่าย เมาอยากหลับมากกว่าอยากทำงานหรือคิดอ่านอะไร เพราะสมองถูกกดอย่างแรง เฮโรอีนแสดงฤทธิ์เร็วก็หมดฤทธิ์เร็วจึงทำให้ผู้เสพต้องรีบชวนชวายเป็นเสพ มิฉะนั้นอาการถอนยาจะปรากฏเกิดอาการทุกข์ทรมาน ปัญหาการเงินมาเพื่อซื้อเฮโรอีนเสพจึงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับชีวิตประจำวันของผู้เสพ และปัญหาเรื่องการให้ได้เงินมาเพื่อเสพนี้แหละทำให้จิตใจของผู้เสพต้องกลายเป็นคนเสื่อมศีลธรรมลงและมีจิตใจเป็นอาชญากรในที่สุด

²⁶สมทรง กาญจนนุท, "ยาเสพติด," วารสารสุขภาพ, 1: 64, 4 มกราคม 2516.

²⁷ประยูร นรการณดุง, เรื่องเดิม, หน้า 184-187.

ร่างกายและจิตใจ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา โดยจะแยกกันไม่ได้ คนใดที่เรียกว่ามีความสุขพร้อมต้องมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ ถ้ากายสุขคือปราศจากโรคภัยไข้เจ็บแต่ใจทุกข์ หรือใจสุขแต่กายทุกข์เพราะโรคภัยเบียดเบียน บุคคลนั้นย่อมไม่ได้ชื่อว่ามีสุขแน่นอน

จากการศึกษาของประยูร นรการณกุล จึงกล่าวได้ว่า จะเห็นว่า ทั้งร่างกายและจิตใจของผู้เสพจะมีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากผลของเฮโรอีน ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นสาเหตุในการตั้งสมมติฐานในเรื่องสุขภาพอนามัยว่า "มีการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพอนามัย โดยจะมีสุขภาพทรุดโทรมลงหลังติดเฮโรอีน"

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ในครอบครัว

1.1 ความสัมพันธ์ทางครอบครัวในด้านความรักความอบอุ่นระหว่างวัยรุ่นกับบิดามารดาและพี่น้อง จะลดลงหลังติดเฮโรอีน

1.2 มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้านหลังติดเฮโรอีน

2. มีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยหลังติดเฮโรอีน

3. มีการเปลี่ยนแปลงในด้านการคบเพื่อน โดยมีเพื่อนน้อยลงหลังติดเฮโรอีน

4. มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาว่างหลังติดเฮโรอีน

5. ผลการเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปในทางค้อยลงหลังติดเฮโรอีน

6. มีการเปลี่ยนแปลงในด้านการกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพเฮโรอีน

7. มีการใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นหลังติดเฮโรอีน

8. มีการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพอนามัย โดยจะมีสุขภาพทรุดโทรมลงหลังติด

เฮโรอีน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ วัยรุ่นเพศชายที่ติดเฮโรอีน มีอายุระหว่าง 13 ถึง 20 ปี ซึ่งมารับการรักษาที่โรงพยาบาลชัญญารักษ์ และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 40 คน

ขอตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อเบื้องต้นว่า

1. แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต
ทั้ง 8 ด้านของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนได้ตามที่ต้องการจะศึกษา

2. ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ วัยรุ่นที่ติดเฮโรอีนทุกคนได้ให้สัมภาษณ์ตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

คำจำกัดความเฉพาะ

การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ใน 8 ด้านที่ต้องการศึกษา คือ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย การคบเพื่อน การใช้เวลาว่าง การศึกษาเล่าเรียน การกระทำผิดกฎหมายและวิธีหาเงินเพื่อเสพ สาเหตุ ลักษณะการใช้ ปริมาณเงินที่ใช้และวิธีเสพ ตลอดจนสุขภาพอนามัย

วัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน หมายถึงวัยรุ่นเพศชายที่ติดเฮโรอีนมีอายุระหว่าง 13 ถึง 20 ปี ซึ่งมารับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวชและโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

เฮโรอีน²⁸ (Heroin) เป็นสารสังเคราะห์ที่ผลิตได้จากการเอามอร์ฟีนมาทำปฏิกิริยากับกรดน้ำส้มชนิดแห้ง มีชื่อทางเคมีว่าไดอะซีทิล มอร์ฟีน ไฮโดรคลอไรด์ (Diacythyl morphine hydrochloride) มีชื่อเรียกกันทั่วไปหลายชื่อ เช่น เฮโรอีน ไอร์เซเหย แค็บ เฮ โก เป็นต้น มีลักษณะต่าง ๆ เป็นเกล็ดหรือชนิดเม็ดคล้ายอิฐหุบ่น สีต่าง ๆ เช่น ม่วง เทา น้ำตาล ดำ ไม่มีกลิ่น รสขม รุนเภา ๆ บรรจุกแค็บขูดขายจึงเรียกแค็บ มักผสมสารอื่นปนด้วย เช่น สารหนู บอแรกซ์หรือควินิน แมกกระทุ้ง ยาแก้ปวด ยานอนหลับ จึงมีเนื้อเฮโรอีนอยู่เพียง 8 ถึง 12 เปอร์เซ็นต์ ต่อมารุ่นใหม่

²⁸สมทรง กาญจนุต, เรื่องเคม, หน้า 74-75.

ผลิออกมา มีเนื้อหาสาระแรงขึ้นกว่าเดิมเรียกว่า "ผงขาว" มีเนื้อเฮโรอีนบริสุทธิ์ถึง 80 เปอร์เซ็นต์

การกระทำดังกล่าว²⁹ หมายถึงการกระทำซึ่งบุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญา ต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ตามกฎหมาย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงลักษณะการดำเนินชีวิตตลอดจนการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน
2. การได้ทราบถึงลักษณะการดำเนินชีวิตและการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ครู และผู้ที่มีความสัมพันธ์กับวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน ในการปกครองวัยรุ่นเหล่านี้ เนื่องจากมีความรู้ ความเข้าใจวัยรุ่นเหล่านี้ดีขึ้น
3. จากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการที่ครูจะสังเกตนักเรียนในความดูแลของตนว่ามีพฤติกรรมที่น่าสงสัยว่าติดเฮโรอีนหรือไม่ เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป
4. ใช้เป็นแนวทางประกอบในการพิจารณาการกระทำผิดกฎหมายของวัยรุ่นที่ติดเฮโรอีน
5. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมต่อไป